

הסימפטום צרעת המחלה לשון הרע.**פרשת מצורע**

ידוע שבעולם הרפואה וכן גם בעולם החסידות קיימת אבחנה בין הסימפטומים ובין המחלה, בין הפרטים ובין הנקודה. בפילוסופיה, אגב, ישנה הבחנה בין עולם התופעות ובין עולם המהות. מתוך כך דומה שפרשתנו, פרשת מצורע, יש בתוכנה ללמדנו, הרבה, בעניין זה.

הנושא העומד במוקד פרשתנו הוא נגע הצרעת, וחז"ל מלמדים אותנו שהצרעת היא נגע חיצוני המצביע על נגע פנימי. הנגע הפנימי הוא הוצאת לשון הרע. מהווי ידוע, שהתורה וההלכה היהודית אוסרות לדבר לשון הרע, כלומר כל דיבור רע על יחיד או רבים הכולל פרסום מעשיהם הרעים, או היכול לפגוע בהם או להעליבם. עיקרו של האיסור הוא הנוק שעלול להיגרם למי שדיברו עליו רע. 'זאת תהיה תורת המצורע' – דורשת הגמרא (במסכת ערכין) "זאת תהיה תורתו של מוציא שם רע". לכן אמר רבי יוסי בן זימרה "כל המספר לשון הרע נגעים באים עליו", המקור המצביע לקשר בין לשון הרע לצרעת לפי הגמרא, מוכח בסמיכות הפסוקים בתורה: "השמר בנגע הצרעת..". ולאחר מכן: "זכור את אשר עשה ה' אלוקיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים". מכל מקום הוצאת שם רע היא פגיעה חמורה ביותר. שכן לשון הרע היא פגיעה באדם. ופגיעה באדם היא פגיעה באלוקים. לכן גורס רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זימרה: "כל המספר לשון הרע כאילו כפר בעיקר. יתר על כן, גורס רב חסדא אמר מר עוקבא "כל המספר לשון הרע אמר הקב"ה אין אני והוא יכולים לדור יחד בעולם"! לכן עלינו ללמוד כיצד לתקן עניין זה של חטא לשון הרע. אומרים בשם הבעל שם טוב " בעש"ט אמר כי האיש אשר הוא נקי לגמרי ולא פגם כלל מעולם אפילו כל שהוא, אי אפשר לו לראות רע בשום אדם, או שישמע מרע שיעשה שום אדם. כי לא יזמין לו ה' יתברך לראות רע או לשמוע שום רע. לכן כשרואה האדם איזה איש שעושה רע או שמספרים לפניו מאיזה איש שעשה רע, ידע בבירור שיש בו שמץ מנהו מאותו הדבר עצמו ואף אם הוא צדיק..... לכן אין לאדם לדבר לשון הרע על חברו, אף שראה אותו עובר עבירה או ששמע מאיש מהימן שעשה עבירה, שהרי מזה שהוא ראה או שמע הדבר ההוא מזה יראה שמסתמא גם בו בעצמו מאותו הדבר "

בכוונתי לטעון שנושא זה, להיות מסוגל לחתור אל הבעיה המהותית, הוליסטית, שורשית. תוך טיפול בפרטים הקטנים- בסימפטומים. יש בו לתרום רבות לחיי האדם המערבי .

שבת שלום לקהילת "קדושי ישראל"

בברכה

שרון שלום